

Przemoc

Przemoc Zgodnie z art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493, z późn. zm.) przemocą nazywamy: jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, a także innych osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą. O przemocy w rodzinie możemy mówić wtedy, gdy zostaną spełnione cztery warunki: działanie podejmowane jest z pewną intencją (np. : uzyskanie przewagi, zmuszenie do posłuszeństwa); jedna osoba ma wyraźną przewagę nad drugą (np: fizyczną, ekonomiczną); działanie lub zaniechanie jednej osoby narusza prawa i dobra osobiste drugiej; osoba, wobec której stosowana jest przemoc, doznaje cierpienia i szkód fizycznych i psychicznych. Przemoc to nie to samo, co agresja. Zjawiska te odróżnia istnienie przewagi sił jednej ze stron. W przemocy jest ona zawsze po stronie sprawcy, w przypadku agresji jest zrównoważona. Formy przemocy: W literaturze psychologicznej i pedagogicznej (J. Pospiszyl – „Przemoc w rodzinie”, D. JaszczaK-Kuźmińska, K. Michalska – „Przemoc w Rodzinie wobec osób starszych i niepełnosprawnych. Poradnik dla pracowników pierwszego kontaktu., Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej”,) wyróżniane są najczęściej następujące formy przemocy: fizyczna - naruszanie nietykalności fizycznej poprzez np.: bicie, popychanie, szarpanie, kopanie, policzkowanie, duszenie, wykręcanie rąk; psychiczna - naruszenie godności osobistej poprzez, np.: upokarzanie, krzyki, przeklinanie, zastraszanie, szantażowanie, wyśmiewanie, izolowanie od otoczenia; seksualna - naruszenie intymności poprzez, np.: gwałt, zmuszanie do nieakceptowanych form współżycia, oglądania treści pornograficznych; ekonomiczna - naruszenie własności poprzez, np.: kontrolowanie wydatków, wydzielanie pieniędzy, przywłaszczanie pieniędzy lub innych dóbr, zmuszanie do podpisywania zobowiązań finansowych; zaniedbanie - naruszenie obowiązku do opieki ze strony osób bliskich, mogące polegać na niedostarczaniu pożywienia, leków, ubrania, zaniedbaniu podstawowych potrzeb drugiego człowieka. Amerykańska psycholog Leonora E. Walker badając kobiety doznające przemocy w rodzinie opisała pewne cyklicznie pojawiające się w ich związkach zdarzenia. Według niej na cykl przemocy składają się trzy następujące po sobie fazy: 1. Faza narastania napięcia - osoba stosująca przemoc jest napięta i zirytowana, często robi awantury z byle powodu i prowokuje kłótnie. 2. Faza gwałtownej przemocy – ostry incydent przemocy. Osoba stosująca przemoc staje się gwałtowna i wpada w szał. 3. Faza „miodowego miesiąca” – jest to czas skrucy osoby stosującej przemoc. Sprawca najczęściej wówczas przeprosza, żałuje tego, co zrobił i okazuje miłość. Przemoc nie jest jednorazowym aktem, lecz procesem, który ma tendencję do powtarzania się. Nie zatrzymana przemoc narasta. Następujące po sobie fazy powodują coraz większe uwikłanie osoby doznającej przemocy w sytuację. Z czasem staje się bezradna i zaprzestaje wszelkich działań. Wynika to z przekonania, że cokolwiek zrobi, nie będzie to miało sensu i nic nie zmieni. W fazie „miodowego miesiąca” osoby doznające przemocy często ponownie wierzą w zmianę sprawcy i rezygnują z pomocy osób lub instytucji zewnętrznych.